

Begrundelse

Spørgsmålet er blevet stillet gennem Folketingets Politisk-Økonomiske Udvalg den 14. december 1999, altså for knap fire måneder siden, uden der endnu foreligger et svar. Eftersom de i spørgsmålet nævnte lande alle er eurolande, har disse givetvis allerede foretaget de efterlyste beregninger. De danske ambassader er naturligvis i stand til hurtigt at indhente disse oplysninger. Et svar kan derfor gives i løbet af få dage. Økonomiministeriet og ambassaderne i Finland, Holland, Irland og Østrig har som anført haft næsten fire måneder til at fremskaffe svar.

Svar (14/4 2000)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):
Økonomiministeriet har rettet henvendelse til de danske ambassader i de pågældende lande med henblik på at fremskaffe de pågældende oplysninger. Så vidt vides har det ikke været muligt at fremskaffe disse oplysninger, men Økonomiministeriet afventer stadig mere konkrete svar.

Af rapporten »Danmark og euroen« fremgår det, at der i den finske overgangsplan fra 1997 er foretaget en overordnet vurdering af de finske omstillingsomkostninger. Der peges på et beløb svarende til ca. 2,5 mia. danske kroner (ca. 0,3 pct. af det finske BNP).

Spm. nr. S 2268

Til justitsministeren (6/4 2000) af:

Frank Dahlgard (UP):

»Hvordan vil ministeren sikre, at Danmark fremover lever op til »at søge at fremme indførelsen af love, fremgangsmåder, myndigheder og institutioner, som arbejder specielt for børn, som påstås, anklages for eller anses for at have overtrådt straffeloven«, som anføres i artikel 40, stk. 3, i børnekonventionen?«

Svar (17/4 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Artikel 40, stk. 3, i FN's konvention om barnets rettigheder forpligter deltagerstaterne til at søge

at fremme indførelsen af love, fremgangsmåder, myndigheder og institutioner, som er specielt tilpasset børn, der mistænkes, anklages for eller anses for at have begået strafbart forhold.

Som det fremgår, rejser bestemmelsen spørgsmål om behandlingen af kriminelle og kriminalitetstruede børn og unge, hvilket er et centralt og væsentligt anliggende. Justitsministeriet er da også bl.a. i lyset af børnekonventionens forpligtelser på dette område løbende opmærksom på, om der kan gøres kan gøres mere for at sikre børn og unges velfærd og trivsel, når de på grund af kriminalitet eller formodet kriminalitet kommer i berøring med retsvæsenet.

Der kan i den forbindelse være grund til at minde om ordningen med ungdomskontrakter, som i korthed går ud på, at lovovertrædere i alderen 15-17 år med forældrenes samtykke forpligter sig til at deltage i visse nærmere opregnede aktiviteter, f.eks. påbegyndelse af et uddannelsesforløb eller indmeldelse i fritidsklub mv., mod at anklagemyndigheden afstår fra yderligere strafforfølgning. Denne ordning retter sig mod unge, der endnu ikke er kommet ind i et mere fast kriminalitetsmønster, men som efter gældende retspraksis står for ellers at skulle have tiltalefravald med vilkår eller eventuelt den første betingede dom. Ungdomskontrakten indgås med politiet og de sociale myndigheder og sikrer en koordinering af politiets og kommunernes reaktion i forhold til den unge.

Som et andet eksempel kan der peges på den forstærkede sociale indsats over for kriminelle og kriminalitetstruede børn og unge, der blev iværksat i 1997 i forlængelse af vedtagelsen af den såkaldte voldspakke (lov nr. 350 af 23. maj 1997), og som efterfølgende er fulgt op med yderligere tiltag. Denne indsats bygger på en bred vifte af initiativer, der supplerer hinanden, og som samlet sigter på at forebygge kriminalitet blandt børn og unge og stoppe en allerede begyndende kriminel løbebane og få de unge over i et bedre udviklingsforløb.

Det kan også nævnes, at der er afsat en pulje på 40 mill. kr. årligt i 3½ år fra 1997 til og med 2000, som kommuner og amtskommuner kan søge støtte fra til delvis dækning af udgifter til en forstærket indsats over for større børn og unge, som udviser en uhensigtsmæssig adfærd. Der kan bl.a. sættes ind med et øget antal udegående gadeplansmedarbejdere og en ændret indsats fra fritids- og ungdomsklubbernes side, hvor man gør hele lokalområdet til sit arbejdsfelt. Der kan fokuseres på et øget samarbejde